Література

- 1. Ларченко В. В. Современная межлингвокультурная коммуникация: конструирование глобального языкового пространства // http://www.nbuv.gov.ua
- 2. Поліщук Р.М. Мова як чинник збереження національно-культурної ідентичності. // «Молодий вчений». № 11 (63) листопад, 2018 р.
- 3. Соловей А.О. Вплив російського фактора на формування мовного середовища в Україні // http://www.rusnauka.com

Слівінська Надія Андріївна здобувачка вищої освіти І курсу юридичного факультету Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ Науковий керівник – Руских І.В., старша викладачка кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

LANGUAGE AS A FORMATION FACTOR AND A KEY TO SPIRITUALITY

In reality language is not only a factor of state formation but also the main steam in creating identification of the nation. We can contemplate throw the ages how we have been imposed by the Soviet Union that our language is wrong and have been forbidden to use Ukrainian. The influence of those reforms we can see hitherto. That is why the difference of which language to speak is so enormously huge and essential, considering that our language cost us lives.

The thing that distinguishes us from primitive people is neither preeminent technology nor modern technics which have provided us a cushy life, but it is our ability to express our thoughts with the help of speech. It enables us to solve problems while talking to each other, find out what the matter is and help prevent any disasters.

Time has been a witness to our development since inventing the language. And it is a real miracle how aptly and relevantly words can shift future. We can also notice how sophisticated speech can distinguish a person. For instance, once it gets into habit to present facts in logical and consistent style you will notice how your demeanor begins to become more mature. And to emphasize the important influence of the language on spiritual development it is worth quoting O. Pahlovska who has said: "Slaves are a mute and speechless nation; they don't have a Word. They are helpless and cannot protect themselves".

To sum it up one should assume that language in itself serves people not only for edification but also for refining and widening their outlook. So, the decision in what way to use the language depends on us. Aside from everything, during our life we absorb wisdom, sagacity, sapience, and prudence. And we are lucky to have the advantage over out prehistoric ancestors: we possess sanity and can solve any problems in an advance way using the ability to speak. Language is a basis for education, traditions, behavior and rationality. It helps us express ourselves, make a progress and interact with other members of our society. It has been claimed (O.W. Holmes) that "language is the blood of the soul into which thoughts run and out of which they grow".

Literature

- 1. https://rampages.us/thyagarajana/2016/04/04/does-language-impact-personal-identity/
- 2. http://www.scielo.org.co/scielo.php?script=sci_arttext&pid=S0120-59272018000200011
- 3. https://thedailyq.org/9640/features/speaking-of-identity-the-effects-of-language-on-cultural-identity/

Скурідін Роман Максимович здобувач вищої освіти II курсу факультету підготовки фахівців для підрозділів органів досудового розслідування Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка

Науковий керівник – Максименко О. В., кандидатка філологічних наук, доцентка, доцентка кафедри юридичної лінгвістики та практичної психології Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка

МОВА ЯК ВІДДЗЕРКАЛЕННЯ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ (НА МАТЕРІАЛАХ ТВОРУ ЛІНИ КОСТЕНКО «ЗАПИСКИ..»)

Творчість Ліни Костенко — це відображення цілої епохи, оскільки вона прийшла в літературу як шістдесятниця і однією з перших у плеяді молодих українських поетів. Ліна Костенко для багатьох уособлює справжню Україну. Перший прозовий твір відомої української поетеси Ліни Костенко «Записки українського самашедшого» надруковано 17 грудня 2010 року.

У творі письменниця зазначає, що з розвитком глобалізації суспільство України почало забувати свою історію, те, як українська мова